

[Axel Sørensen.]

Den foreslåede ændring vedrørende børnefradrag for plejebørn, hvortil normalbidrag ydes, må vel ses som en ajourføring af ligningsreglerne i forhold til lov om offentlig forsorg. De satser, der har været afsat i ligningsloven, har jo nærmest været for små i forhold til satserne i loven om offentlig forsorg, så også denne ændring anser vi for rimelig.

Jeg vil dernæst i lighed med foregående talere nævne den ændring, der foreslås med hensyn til alders- og invaliderentydere samt de personer, der ved skatteårets begyndelse er fyldt 65 år. Man foreslår at hæve de såkaldte maksimalgrænser, hvorunder nedslag i indkomsten kan gives. Der er tale om ret kraftige forhøjelser, i hovedstaden således fra 7 300 kr. til 11 000 kr., i købstæderne fra 6 900 kr. til 10 000 kr. og i landkommunerne fra 6 500 kr. til 9 000 kr. Ved at hæve disse grænser gives der muligheder for opsparing for den kategori af mennesker, som vi hvert år ved ligningslovens behandling her i tinget har talt om — nemlig dem, som gennem et langt liv har lagt deres livsførelse således tilrette, at de burde kunne se hen til en livsaften af tilfredsstillende karakter. Disse mennesker har den opfattelse, at man ikke tager hensyn til dem skattemæssigt. Jeg vil gerne takke den højtærede finansminister for, at han har taget hensyn til de mennesker, som gennem opsparing af den ene eller anden art har sørget for, at de ikke behøver at være det offentlige til byrde. Med hensyn til de foreslåede nedslagsbeløb vil jeg sige, at det havde været rart, om vi helt kunne have undgået de omtalte grænser. Vi har tidligere ved behandlingen af andre forslag talt om, at zonegrænserne burde slettes, og man burde vel også ved den kommende skattereform se at komme af med grænserne med hensyn til forsørgerfradrag — disse grænser på 1 200 kr., 1 400 kr. og 1 600 kr. — og erstatte dem med et større børnetilskud end det, vi har i dag. Noget sådant ville være rimeligt under hensyn til

den progressive beskatning, vi har her i Danmark, idet en mand med en ret stor indtægt gennem de faste børnefradrag kan opnå en nedsættelse på sin skattebillet på et meget stort beløb, hvorimod en mand, som ganske vist har samme antal børn, men som har en meget lille indtægt, ingen chance har for at udnytte disse fradrag. Men indtil en sådan ændring kan finde sted ved den kommende skattereform, kunne der være anledning til at overveje, om man skal bevare eller søge at afskaffe zonegrænserne for hovedstad, købstad og landkommuner; det kan vi tale om i udvalget.

Vi kan tiltræde de foreslåede forhøjelser. Resultatet vil blive, at mange af de mennesker, som efter den foreslåede ændring kommer ned under grænserne, vil få deres skat væsentligt reduceret. For manges vedkommende vil skatten helt forsvinde, og andre kommer måske ved reduktionen helt ned på en femtedel af det beløb, de efter den nugældende lov betaler i skat.

Jeg har nogle enkelte bemærkninger til lovforslagets § 5, den foreslåede ændring af § 24, om lempelse for nyetablerede. Forslaget indeholder en forlængelse af bestemmelsen om, at skatterådene kan indrømme nedsættelse af en skatteydere skattepligtige indkomst, når han opfylder de i § 5 nævnte betingelser. Ved gennemførelsen af ligningsloven for 1955—56 blev det fastsat, at betingelsen for at kunne opnå nedsættelse af denne art var, at etableringen havde fundet sted i tiden mellem den 1. april 1950 og den 1. november 1954. Efter det foreliggende forslag bliver begyndelsestidspunktet rykket frem med et år, nemlig til den 1. april 1951. I praksis har det vist sig, at loven har virket efter sin hensigt, og der har været god lejlighed til at følge den kategori af skatteydere, der er tale om, f. eks. dem, der etablerede sig i tiden fra 1. april 1950 til 1. april 1951.

På mit partis vegne vil jeg gerne anmode finansministeren om, at vi endnu en gang medtager denne årgang; vi kan ikke give tilslutning til finansministerens forslag om